

Enhed i tilbedelse

Ugens vers

"Jeg så endnu en engel flyve midt oppe under himlen; den havde et evigt evangelium at forkynde for dem, der bor på jorden, og for alle folkeslag og stammer, tungemål og folk, og englen sagde med høj røst: Frygt Gud og giv ham ære, for timen er kommet, da han dømmes. Tilbed ham, som har skabt himmel og jord og hav og kilder" (Åb 14,6-7).

Introduktion

Kort tid efter Pinsedagen tilbragte de første kristne meget af deres tid i bøn. "De holdt fast ved apostlenes lære og fællesskabet, ved brødets brydelse og ved bønnerne" (ApG 2,42). Den glæde, der kom af at kende Jesus som Messias og opfyldelsen af de gammeltestamentlige profetier, fyldte deres hjerter med tak til Gud. Hvilket privilegium det var at kende denne vidunderlige sandhed! De første kristne følte behov for at tilbringe tid sammen i fællesskab, studium og bøn for at takke Gud for hans åbenbaring i Jesu liv, død og opstandelse, og for det, han havde gjort i deres liv.

Jesu Kristi kirke defineres som et tilbedende fællesskab, som er kaldet af Gud til at være "et åndeligt hus, til et helligt præsteskab, der bringer åndelige ofre, som takket være Jesus Kristus er kærkomne for Gud" (1 Pet 2,5). Taknemlighed mod Gud udtrykt i fælles tilbedelse forvandler menneskers hjerte og sind til at ligne Guds karakter og forbereder dem til tjeneste.

Denne uges studium fokuserer på betydningen af tilbedelse, og hvordan den bevarer enhed blandt dem, der tror på Jesus.

Ugens tekster

- Åb 4,8-11
- Matt 4,8-9
- Dan 3,8-18
- Åb 14,9
- Åb 14,6-7
- ApG 4,23-31

Tilbedelse af vores skaber og forløser

I drøftelser om tilbedelse fremhæver vi ofte tilbedelsens elementer, hvad den indeholder, og hvordan den skal foregå. Men hvori består tilbedelsens dybe mening? Hvad vil det sige at tilbede Gud? Og hvorfor gør vi det? I Sl 29,2 siger David: "Vis Herrens navn ære, kast jer ned for Herren i hans hellige majestæt." Denne salme leder os i den rigtige retning til forståelse af, hvad det vil sige at tilbede. At tilbede Herren er at vise ham den ære og respekt, han fortjener.

Åb 4,8.11;
5,10.12-13

Åbenbaringen 4 og 5 beskriver Jesu indsættelse i himlen efter hans himmelfart. Hvilke begrundelser giver de himmelske væsener for at tilbede Gud og Jesus, Guds lam?

Beskrivelsen af tilbedelse i den himmelske tronsal, hvor Jesus fremstilles som Guds lam og verdens frelser, er ærefrygtindgydende. Tilbedelse sker, når Guds skaberværk svarer ham med tilbedelse og taknemlighed for, hvad han har gjort. Tilbedelse er en taknemlig persons svar på Guds skabelse og frelse. Ved tidernes ende vil de frelste også deltage i tilbedelsen og på en tilsvarende måde udtrykke deres reaktion på Guds frelse: "Store og underfulde er dine gerninger, du Herre, Gud, Almægtige, retfærdige og sande er dine veje, du folkenes konge. Hvem må ikke frygte dig, Herre, og ære dit navn? For du alene er hellig, alle folkeslag skal komme og tilbede dig, for dine retfærdige domme er blevet åbenbare" (Åb 15,3-4).

Tilbedelse er altså et svar på vores tro på Gud for hans mægtige gerninger; først fordi han har skabt os, og dernæst for at have frelst os. I tilbedelse giver vi Gud den tilbedelse, ærefrygt, lovpris, kærlighed og lydighed, vi tror, han er værdig til at modtage. Det, vi ved om Gud som vores skaber og frelser, kommer selvfølgelig fra, hvad han har åbenbaret for os i Skriften. Og det, vi som kristne ved om Gud, blev mere uddybende åbenbaret i personen Jesus og hans tjeneste (se Joh 14,8-14). Derfor tilbeder de kristne Jesus som frelser og forløser, fordi hans offerdød og opstandelse er selve kernen i tilbedelse. Når kristne samles for at tilbede, bør vores tilbedelse foregå på baggrund af denne følelse af ærefrygt og taknemlighed.

Til at
tænke over

Tænk over, hvad vi er blevet givet i Kristus som vores skaber og frelser, hvad han har reddet os fra, og hvad han tilbyder os – alt sammen, fordi han var villig til at dø i vores sted. Hvorfor bør disse sandheder være grundvolden i al vores tilbedelse?

Falsk tilbedelse

Matt 4,8-9

Hvori bestod Jesu tredje fristelse i ørkenen?

Med stolthed og arrogance erklærede Satan, at han var verdens rette hersker, ejer af al dens rigdom og herlighed. Han påberåbte sig ære og respekt fra alle, som lever i verden, som om han havde skabt den. Hvilken hån imod Gud, som er Skaberen og Jesu Fader. Satan viste, at han nøjagtigt ved, hvad tilbedelse handler om, nemlig at give ære og respekt til universets sande ejer.

Dan 3
Åb 13,4;
14,9-11

Sammenlign Daniels tre venners erfaring (især vers 8-18) og de sidste tiders magt. Hvad står på spil i de sidste tider? Hvad handler begge beskrivelser i virkeligheden om?

Lige fra Kain og Abel til de tre unge jødiske mænd i Babylon og til de sidste begivenheder omkring "dyrets mærke" (Åb 16,2) forsøger Satan at oprette et falskt tilbedelsessystem, der fjerner mennesker fra den sande Gud og retter tilbedelsen mod sig selv, selv om det foregår næsten umærkeligt. Selv før menneskenes syndefald ønskede han trods alt at være Gud lig (Es 14,14). Det er ingen tilfældighed, at på samme måde, som de tre unge mænd blev truet med dødsstraf, hvis de ikke tilbad et "billede", vil Guds trofaste folk i de sidste tider trues med dødsstraf, hvis de ikke også tilbeder et "billede". Hvorfor skulle vi tilbede et billede, når vi i stedet er kaldet til at tilbede den sande Gud?

"Der kan drages betydningsfulde lærdomme af de unge hebræeres oplevelser på Durasletten ...

Den trængselstid, som ligger foran Guds folk, kræver en urokkelig tro. Hans børn skal gøre det klart, at de tilbeder Herren alene, og at intet – selv døden – kan få dem til at give efter og tilbede falske guder. Den trofaste vil regne syndige, dødelige menneskers befalinger for intet i sammenligning med den evige Guds Ord. De vil adlyde sandheden, selv om det skal koste dem fængsel, landsforvisning eller selve livet." (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 248).

Til at
tænke over

Hvordan kan vi i dag blive fristet til at tilbede nogen anden end den eneste sande Gud, som er vores tilbedelse værdig? Hvordan kan falsk tilbedelse være en mere snedig fare, end vi tror? Hvad kan vi i dag blive fristet til at tilbede?

Den første engels budskab

Syvendedags adventister opfatter de tre englebudskaber i Åb 14,6-12 som en beskrivelse af deres mission og kernen i deres forkyndelse lige før Jesu genkomst (Åb 14,14-20). Dette er de vigtige budskaber, der "med høj røst" (Åb 18,2-4) skal forkyndes for alle jordens indbyggere.

Åb 14,6-7

Hvad er den første engels budskab, og hvad siger det om Gud? Hvorfor er der en henvisning til tilbedelse i dette budskab?

Den første af de tre engle forkynder et budskab til hele verden. Det er en opfyldelse af Jesu forudsigtelse i Matt 24,14. Der er en fornemmelse af hast i beskrivelsen af de tre engle og deres opgave. Det første budskab formaner mennesker til at fokusere på Gud, for "tiden er kommet, da han dømmer" (Åb 14,7). Dommen finder sted, fordi Jesus snart kommer. "Frygt Gud," siger englen. For dem, der ikke tager Guds kald alvorligt, vil dette budskab og kald til handling skabe frygt i deres sind. Men for dem, som følger Jesus, indbyder dette kald til ærefrygt og respekt. De bliver fyldt med en følelse af taknemlig ærefrygt for Gud.

"Tilbed ham, som har skabt himmel og jord og hav og kilder" (Åb 14,7). Sprogbrugen hentyder klart til sabbatsbuddet med dets omtale af skabelsen (se 2 Mos 20,8-11). Skabelsens Gud, som indstiftede sabbatten til minde om hans skaberkraft, er den eneste, der skal tilbedes og vises ærbødighed. Det er interessant at lægge mærke til, at tilbedelse bliver beskrevet som et væsentligt emne i den store strid om menneskehedens loyalitet i de sidste tider. Den verdensomspændende opfordring er et kald til at tilbede Skaberen.

"Det centrale spørgsmål i den sidste krise vil handle om tilbedelse. Åbenbaringsbogen gør det klart, at prøven ikke vil handle om at nægte at tilbede, men om, hvem der tilbedes. I de sidste tider vil der kun være to grupper mennesker i verden: dem, som frygter og tilbeder den sande Gud (11,1.18; 14,7) og dem, som hader sandheden og tilbeder dragen og dyret (13,4-8; 14,9-11) ...

Hvis tilbedelse er det afgørende spørgsmål i den sidste strid, er det ikke underligt, at Gud sender sit evangelium til de sidste tider som en formaning til jordens indbyggere om at tage ham alvorligt og tilbede ham som Skaberen, den eneste, som er tilbedelse værdig." (Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation* (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2002), s. 444-445).

Bibelstudium og fællesskab

ApG 2,42

Hvad var nogle af elementerne i tidlig kristen tilbedelse?

"De holdt fast ved apostlenes lære og fællesskabet, ved brødets brydelse og ved bønnerne" (ApG 2,42). Lige fra kirkens tidligste tid har tilbedelse været kendetegnet ved den centrale rolle, som studiet af Guds Ord, som det blev givet os gennem apostlene, har haft. De første kristne studerede trofast Skrifterne for at se, hvad de sagde om Jesus, Messias. De havde hele tiden fællesskab med hinanden for at dele de velsignelser, som Gud havde givet dem, og opmuntre hinanden i deres åndelige vandring med Gud. I Ordet granskede de hellige sandheder, som blev grundlaget for deres budskab til verden.

2 Kong 22,8-13
ApG 17,10-11
2 Tim 3,14-17

Hvad siger disse bibeltekster om betydningen af at studere Guds Ord sammen med andre troende?

"Allevegne, hvor evangeliets sandheder forkyndes, bliver de, som oprigtigt ønsker at gøre det rigtige, ledet til omhyggeligt at studere Skrifterne. Hvis de, som i denne jords afsluttende scener får afgørende sandheder forkyndt, ville følge de troende i Berøas eksempel og dagligt granske Skrifterne og sammenligne de budskaber, de bliver givet med Guds Ord, ville der i dag være et stort antal, som er loyale over for Guds buds forskrifter, hvor der nu kun er forholdsvis få." (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s. 232).

Vi er et forenet folk på grund af de sandheder, vi forkynder, sandheder, som vi finder i Guds Ord. Det var tilfældet for Guds menighed i de første tider, og det er også tilfældet i dag. Studiet af Guds Ord udgør kernen både i vores tilbedelse af Gud og vores enhed som et folk, som er blevet kaldet til at forkynde de tre englebudskaber for verden. Når vi samles som en familie for at have fællesskab og tilbede, taler Skriften til os med ord fra Gud, som skal vejlede os i vores mission og i forberedelsen til Jesu genkomst.

Til at tænke over

Hvor grundfæstet er du ud fra Bibelen i det, du tror? Er du så grundfæstet, at du som Daniels tre venner kunne stå fast selv under trusler om død?

Brødets brydelse og bønnerne

Hvilke udfordringer den første kristne kirke end må have stået overfor, var de forenet i deres fælles tro på Jesus og i den sandhed, han havde betroet dem at dele med verden. Det er, hvad Peter kalder "den sandhed, som er hos jer" [på engelsk: "present truth" – den nærværende sandhed] (2 Pet 1,12). Forenet i sandheden udtrykte de deres enhed på en række forskellige måder.

"De holdt fast ved ... brødets brydelse og ved bønnerne" (ApG 2,42). Denne henvisning til brødets brydelse henviser sandsynligvis til et fællesskabsmåltid eller de regelmæssige måltider, de troende delte. På et tidspunkt under deres fællesmåltider ville en person bede en særlig velsignelsesbøn over brødet og drikken til minde om Jesu død og opstandelse i deres forventning om, at han snart skulle komme igen. De tidlige kristne viede deres tid til at huske betydningen af Jesu liv og tjeneste og elskede at tale om det under deres fællesskabsmåltider. De måltider, de delte, blev i sig selv tilbedelsestidspunkter. "De kom i enighed i templet hver dag; hjemme brød de brødet og spiste sammen, og jublende og oprigtige af hjertet priste de Gud og havde hele folkets yndest. Og Herren føjede hver dag nogle til, som blev frelst" (ApG 2,46-47). Der er ingen tvivl om, at deres fælles sammenkomster i høj grad var med til at styrke den følelse af enhed, de havde i Kristus.

Hvilke eksempler har vi i Apostlenes Gerninger på, at de kristne bad sammen? Hvad bad de om?

Den tidlige menighed satte stor pris på muligheden for direkte kommunikation med Gud og undlod aldrig at opsende bønner til ham, når de var samlet til tilbedelse. I sit første brev til Timotheus omtaler Paulus vigtigheden af bøn, når de kristne er sammen (1 Tim 2,1). Han understreger også behovet for bøn over for efeserne: "Under stadig bøn og anråbelse skal I altid bede i Ånden og holde jer vågne til det og altid være udholdende i forbøn for alle de hellige – også for mig (Ef 6,18-19).

Hvordan kan vi opleve en dybere enhed gennem forbønnens kraft for fælles formål? Hvordan er den type bøn med til at forene os som kirke?

ApG 1,14
ApG 4,23-31
ApG 12,12

Til at
tænke over

Til videre studium

Læs følgende artikler i *The Ellen G. White Encyclopedia*: "Prayer" [Bøn], s. 1044-1046 og "Worship" [Tilbedelse], s. 1290-1291.

"Sabbattens betydning som et minde om skabelsen består i, at den stadig fremholder den sande grund til, at Gud fortjener at blive tilbedt' – fordi han er Skaberen, og vi tilhører ham. 'Derfor er sabbatten en betydningsfuld del af grundlaget for gudsdyrkelse; for den lærer os denne store sandhed på den mest overbevisende måde, og det er der intet andet, der gør. Den sande årsag til at tilbede Gud, ikke blot på den syvende dag, men i al tilbedelse, beror på forskellen mellem Skaberen og hans skabninger. Denne kendsgerning kan aldrig blive forældet og må aldrig glemmes.'" (J.N. Andrews, *History of the Sabbath*, kapitel 27).

"Hvis sabbatten var blevet helligholdt overalt, ville mennesker have rettet deres tanker og kærlige følelser mod Skaberen. De ville have æret og tilbedt ham, og der ville aldrig have eksisteret en afgudsdyrker, en gudsfornægter eller en vantro. At helligholde sabbatten er et tegn på loyalitet over for den sande Gud, som "har skabt himmel og jord og hav og kilder." Deraf følger, at det budskab, der befaler menneskene at tilbede Gud og adlyde hans bud, først og fremmest befaler dem at holde det fjerde bud." (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 353-354).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Den bibelske opfattelse af tilbedelse, skabelse og frelse er nært forbundet med hinanden. Hvilken rolle spiller sabbatten i profetien om de sidste tider i Åb 14,6-7? Hvorfor henvises der til sabbatten i den første engels budskab?**
- 2. Vi taler ofte om tilbedelse og gudstjeneste i forbindelse med, hvad vi må eller ikke må, når vi tilbeder. Hvad handler tilbedelse egentlig om? Hvordan oplever du en meningsfyldt tilbedelse?**
- 3. I nogle samfund bliver kristen fælles gudstjeneste langsomt glemt eller afskaffet, også inden for adventistkredse. Hvad kan din menighed gøre for at modvirke denne tendens?**

Resume

Tilbedelse er den kristnes taknemlige svar til Gud for frelsens gave. Det er også et væsentligt element i de kristnes oplevelse af enhed og fællesskab. Uden bøn og bibelstudium med ønske om at kende Guds sandhed for os, vil vi ikke erfare enhed i Kristus.

Aktiviteter og dialog

Guds Ord
og klassens
aktiviteter

- Kan du finde træk i Åb 14,6-7, som viser, at dette budskab er sendt for at skabe enhed?
- Når du tænker på beretningen om Daniels tre venner i Daniel 3,
 - hvad fortæller den dig om sand og falsk tilbedelse?
 - hvori ligner deres situation den, som beskrives i Åb 13,11-18?
- Nævn nogle af de måder eller nogle af de karaktertræk, hvori Daniel er et eksempel for Guds folk i endens tid.

Uddybende
spørgsmål

- Hvis ægte tilbedelse ikke kan påtvinges, hvordan kan vi så hjælpe vores børn og unge til at tilbede af hjertet?
- Hvad er væsentlige elementer i en "god" tilbedelse? Hvad gør "god" tilbedelse god?
 - Prøv i din klasse at glemme vores nuværende gudstjenesteform og sammensæt en sabbats formiddag, hvor tilbedelsen er i højsædet, og hvor I tror, at menighedens medlemmer vil trives allerbedst.
 - Bed evt. en gruppe unge, juniorer eller børn om at gøre det samme og vær villig til evt. at lave en gudstjeneste efter deres forslag!
- Er vi i stand til som gruppe/fællesskab at tilbede Gud, hvis vi ikke som enkeltpersoner beder til ham i vores private liv?
 - Hvad sker der med liturgien, gudstjenesteformen, hvis en gruppe mennesker kun tilbeder som gruppe, men aldrig personligt?
- Skal vi være opdelt, når (menigheds-)familien tilbeder?
 - Hvad kan vi gøre for at skabe en indholdsrig tilbedelse, hvor alle kan være sammen?
 - Hvilke begrundelser kan du finde for eller imod af og til at have aldersopdelte gudstjenester?

Personligt
kristenliv

- Hvis Daniel og hans venner er eksempler for os, der lever i endens tid, gælder det også hans bønneliv?

Til eftertanke

Ægte tilbedelse har altid Gud i fokus. Tilbedelse drejer sig aldrig om, hvad vi er i stand til at fremføre.

Forstå det bedre

- Der er ingen tvivl om, at Daniel og hans venner er beskrevet som forbilleder. I en vis forstand indeholder første halvdel af Daniels Bog beretninger, hvori de fremstilles som "helte", som vi alle gerne vil ligne. Vi sang en gang børnesangen "Vov at stå som Daniel", frygtløs foran fjendtlige konger; ligesom vennerne under trussel om død i en brændende ildovn, eller som Daniel ansigt til ansigt med løver. I bogens anden halvdel skifter Daniel rolle. Han er ikke længere den suveræne vismand, der hjulpet af Gud påpeger kongers synd og svaghed. Nu modtager han selv synder og bliver bange og forvirret i lyset af en usikker fremtid (jf. Dan 7,28; 8,27; 10,2-3.8).
- Guds børn er i de sidste tider som Daniel i første halvdel af bogen. De skal være "vismænd" (11,33; 12,3.10, jf. 1,4, udtrykkene "indsigtsfulde" og "med indsigt i al visdom" er oversat fra det samme hebraiske ord, *maskilim*). Guds børn skal i de sidste dage fortolke Daniels fremtidsprofetier for verden, ligesom Daniel forklarede dem for hedenske konger. Guds børn skal være standhaftige ligesom Daniel og hans venner, når forfølgelse og krise truer.
- Men det mest tydelige karaktertræk ved Daniel er hans ydmyghed over for Gud samt hans bønneliv (Dan 2,17-23.27-28; 6,11; 9,1-19). Guds børn i de sidste tider må karakteriseres ved samme ydmyghed og et tilsvarende bønneliv, hvis de ønsker at eje indsigt som Daniel og "stå som Daniel".

